

Sygn. akt: I C 22/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gryficach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krystyna Murawka
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Łuszczak

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2015 r. w Gryficach

sprawy z powództwa (...)I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko B. B.

o zapłatę

oddala powództwo

SSR Krystyna Murawka.

Sygnatura akt **I C 22/15**

UZASADNIENIE

(...) I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wniósł pozew przeciwko B. B. domagając się zasądzenia od 1431,77 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1166,20 od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że na podstawie umowy przelewu z dnia 30.04.2013 r. nabył od (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy zawartej w dniu 08.06.2006 r., a na dochodzoną należność składały się : 725,08 zł. – zaległa część kapitału, 441,12 zł. – tytułem odsetek naliczonych do dnia sporządzenia pozwu oraz 265,57 zł. tytułem kosztów upomnień i wezwań.

Pozwana nie stawiała się na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę, nie złożyła odpowiedzi na pozew, ani nie żądała rozpoznania sprawy pod jej nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwana B. B. zawarła w dniu 08.06.2006 r. z (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. I Oddziałem we W. umowę o kredyt uzyskując świadczenie w kwocie 870 zł. Kredyt miał być spłacony w 12 ratach, do 08.06.2008

Dowód: odpis umowy z dnia 08.06.2007 r., k. 6-7.

Na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. z dnia 8 września 2010 r. doszło do połączenia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh poprzez przejęcie całego majątku (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. przez (...) Bank Spółkę Akcyjną we W..

Dowód: odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców (...) Banku Spółki

Akcyjnej we W. ze stanem na dzień 05.08.2013 r., k. 12 - 23.

W dniu 14 czerwca 2013 r. zredagowane zostało zawiadomienie o zmianie wierzyciela adresowane do pozwanej, w treści którego (...) Bank Spółka Akcyjna we W. zawiadamiał, że wierzytelność wynikająca z umowy kredytu nr (...) z dnia 08.06.2007 r. została w dniu 30 kwietnia 2013 r. sprzedana (...) I Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w K.. Z kolei w specyfikacji zadłużenia wskazywano, iż stan zadłużenia pozwanej na dzień 14 maja 2013 r. wynosi 1287,41 zł. i obejmuje następujące należności: 725,08 zł. – tytułem kapitału, 296,76 zł. tytułem odsetek oraz 265,57 zł. – tytułem kosztów i opłat.

Dowód: odpis zawiadomienia o zmianie wierzyciela, k. 5.

Sąd zważył, co następuje.

Żądanie powoda podlegało oddaleniu z uwagi na niewykazanie jego zasadności.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W szczególności przywołany wyżej przepis uzasadnia twierdzenie, że ciężar udowodnienia istotnego faktu w niniejszej sprawie, a to istnienia wierzytelności, którą powód miał nabyć, spoczywał na stronie, która z faktu tego wywodziła skutki prawne.

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie powód nie udowodnił swej legitymacji jak i istnienia wierzytelności, która miałaby przysługiwać poprzednikowi prawnemu wobec pozwanej.

Strona powodowa swoje roszczenie opierała o fakt nabycia na podstawie przelewu wierzytelności, mającej przysługiwać względem pozwanej cedentowi.

Podkreślić należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

Powód wystąpił z żądaniem zapłaty kwoty 1431,77 zł. wraz z odsetkami wskazując, że wierzytelność tę nabył w drodze cesji od pierwotnego wierzyciela. Jednakże umowy cesji nie przedłożył.

Ponadto wątpliwości co do zasadności roszczenia objętego żądaniem pozwu wynikają z faktu, iż powód nie przedłożył też dokumentów umożliwiających weryfikację należności objętej pozwem pod względem wysokości dochodzonej kwoty, daty powstania i wymagalności ewentualnych zaległych świadczeń. Sąd nie jest więc w stanie ustalić, czy kwota objęta żądaniem pozwu została wskazana prawidłowo. Brak jest wyszczególnienia, jakie ewentualne zaległe świadczenia ratalne, składają się na kwotę określoną jako kapitał i od kiedy stały się wymagalne. Brak też wykazania, czy i w jakiej stopie procentowej naliczone zostały odsetki. Żadne dokumenty wskazujące na sposób ustalenia tych należności, ani też same dokumenty finansowe opiewające na dochodzoną pozwem kwotę nie zostały przedstawione. Sąd nie miał więc żadnej możliwości weryfikacji należności objętej pozwem ani pod względem wysokości dochodzonej kwoty, ani daty powstania i wymagalności ewentualnych zaległych świadczeń.

Na okoliczność zasadności swojego roszczenia strona powodowa przedłożyła odpis umowy o kredyt, odpis (...) Banku Spółki Akcyjnej we W., odpis zawiadomienia z dnia 14.06.2013 r. o cesji wierzytelności adresowanego do pozwanej.

Z powyższych dokumentów wnosić można wyłącznie, iż pozwana zawarła z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. I Oddziałem we W. umowę o kredyt na zakup towaru i usług. Fakt ten był możliwy do ustalenia w oparciu właśnie o

przedłożoną przez powoda wyżej opisaną umowę kredytową. Wykazane zostało również, że (...) Bank Spółka Akcyjna we W. przejął majątek (...) Spółki Akcyjnej we W. – co zostało wykazane załączonym do pozwu dokumentem KRS.

Analiza akt sprawy wskazuje na brak umowy cesji wierzytelności z dnia 30.04.2013 r. zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem, tj. (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W. a powodem (...) I Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K.. Mimo, iż powód na istnienie tejże powoływał się. Wobec powyższego wątpliwość Sądu wzbudziła okoliczność, na którą wskazuje powodowy Fundusz, a mianowicie, by w ramach umowy przelewu wierzytelności z dnia 30.04.2013 r. doszło do zbycia wierzytelności mającej przysługiwać (...) Bankowi Spółce Akcyjnej we W. względem pozwanej z tytułu umowy kredytowej z dnia 08.06.2007 r. Podkreślić należy, iż poza twierdzeniami powoda zawartymi w uzasadnieniu pozwu, iż pozwana nie wywiązała się z należytego wykonania postanowień umowy, konsekwencją czego było jej wypowiedzenie przez (...) Bank Spółkę Akcyjną we W. w dniu 15.05.2013 r., to powód na tę okoliczność nie naprowadził żadnych dowodów.

Ponadto nadmienić można, iż sama umowa cesji nie stanowiłaby dowodu na okoliczność istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności. W wyroku z dnia 13.06.2013 r. wydanym w sprawie o sygn. V CSK 329/12 Sąd Najwyższy interpretował: „Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. (...)” LEX nr 1375500.

Z tych też samych względów za dowód istnienia wierzytelności objętej pozvem nie można uznać adresowanego do pozwanej zawiadomienia pierwotnego wierzyciela o cesji wierzytelności datowanego na 14.06.2013 r. i obejmującego specyfikacją zadłużenia pozwanej na dzień 14.05.2013 r. Wyraźnego podkreślenia wymaga okoliczność, iż zawiadomienie o cesji wierzytelności nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności cesją objętych i w tym zakresie to na powodzie, który wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne, spoczywa ciężar dowodu istnienia wierzytelności (art. 6 kc oraz art. 232 §1 kpc). Nadto brak dowodu, iż powyższe wezwanie zostało pozwanej skutecznie doręczone. Zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności, choćby nawet doręczone dłużnikowi – jak już wyżej wskazano - nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności, ale wskazuje na fakt sporządzenia takowego pisma i złożenia w nim określonego oświadczenia przez osobę je podpisującą.

Reasumując, stwierdzić należy, iż w realiach niniejszej sprawy powód nie przedstawił żadnych dowodów, na okoliczność zawarcia umowy cesji, a także nie przedstawił dostatecznych dowodów pozwalających ustalić, że w chwili zawarcia umowy cesji wierzytelność względem pozwanej istniała, jak też pozwalających na zweryfikowanie prawidłowości ustalenia jej wysokości. Akta sprawy nie pozwalają uznać, by do przeniesienia na jej rzecz wierzytelności faktycznie doszło.

Pozwana nie stawiała się na rozprawę, nie żądała przeprowadzenia jej w swojej nieobecności i nie złożyła żadnych wyjaśnień. Z tego względu Sąd był zobligowany do wydania wyroku zaocznego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. Zgodnie z treścią art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W świetle powyższych rozważań - mając na uwadze istnienie uzasadnionych wątpliwości co do okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji.

K. Murawka.